

TÉMA 5: CHODENIE DUCHOM

Prehľad témy

Boh nám poskytol všetko, čo potrebujeme, aby sme žili zbožné životy tak ako rastieme v milosti. Jeho najvýznamnejším zaopatrením je On sám skrze Svätého Ducha, ktorý v nás prebýva.

Keď sa sústredíme na chodenie Duchom:

- Objavíme, kto je Svätý Duch a aká je jeho úloha v našich životoch.
- Naučíme sa, čo znamená byť naplnený Svätým Duchom.
- Budeme povzbudení žiť svoj život v plnšej závislosti na Božej moci.

Pochopenie témy

„Hovorím však: Žite podľa Ducha a nebudete spĺňať žiadosti tela.“

Galatským 5:16

Keď veríme v Krista, Boh Otec posielal Boha Svätého Ducha, aby v nás prebýval. Biblia nás vyzýva, aby sme žili Duchom. Čo to znamená? Aký je rozdiel medzi životom podľa Ducha a uspokojovaním tela? Niektorí ľudia nesúhlasia s významom slova „telo“. Snažte sa nájsť v Biblii krátku definíciu „tela“. Čo znamená „byť naplnený Duchom?“

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť).

„ Možno si spasený, teraz však potrebuješ dostať Svätého Ducha.“

„ Ak nie si naplnený Duchom, potom ti chýba určité veľké požehnanie od Boha.“

„ Telo je v podstate zlé. Je v protiklade k Duchu. Proti svojmu telu musíme bojovať.“

„ Svätý Duch je relatívne bezvýznamný v porovnaní s ústredným postavením Ježiša Krista. On je skutočnou podstatou. Nemali by sme sa dať zviazať otázkami ohľadom Ducha.“

„ Ak nehovoríte v jazykoch, potom nemáte Ducha.“

„ Svätý Duch v nás predstavuje Božiu prítomnosť na zemi od Kristovho vystúpenia do neba.“

Príklad zo života

Jen

Jen celý svoj život počúvala o Pánovi Ježišovi v nedeľnej škole a v zbore. V mladom veku uverila v Ježiša ako svojho spasiteľa. Učila sa o Bohu Otcovi a vedela naspamäť modlitbu Pánovu. A predsa nepočula nič o Svätom Duchu. Raz neskoro večer počúvala kresťanské vysielanie. Rečník hovoril o Svätom Duchu a o tom, že On je najdôležitejším „objavom“ v kresťanskom živote. Kazateľ vyzýval poslucháčov, aby „prijali Ducha Svätého“ a tak získali moc a schopnosť žiť kresťanský život, dokonca konať zázraky. Niektoré časti kázania sa Jen nepáčili, ale zároveň ju priťahovalo nadšenie kazateľa a jeho tvrdenia o Duchu Svätom. Napadlo jej, či vôbec niekedy prijala Ducha. Čudovala sa na tým, kto v skutočnosti je Duch Svätý. Aký rozdiel spôsobí Duch v živote človeka? Prečo tak málo o tom - alebo o „ňom“ - počula doteraz v zbore? Čo by mala urobiť? Čo si myslíte?

Aká téma alebo hlavná otázka je pred nami?

Štúdium Písma

Efezanom 5:15-21

„Dávajte si teda dobrý pozor, ako si počínate. Nie ako nemúdri, ale ako múdri. Naplno využívajte čas, lebo dni sú zlé. Preto nebuďte nerozumní, ale pochopte, čo je Pánova vôľa. A neopijajte sa vínom, lebo v ňom je samopašnosť, ale buďte naplnení Duchom. Hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne, v srdci spievajte a oslavujte Pána, za všetko ustavične vzdávajte vďaky Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista. Navzájom sa podriaďujte v bázni pred Kristom“.

Chrám bohyně Artemis bol jedným z najväčších a najvýznamnejších pohanských chrámov za čias apoštola Pavla. Bol situovaný v Efeze, pohanskí uctievatelia tam chodili oslavovať Dionýza, boha vína. Každý uctievač sa opil až tak, že bol intoxikovaný a myslel si, že pri strate vedomia bude naplnený bohmi. Výsledkom takého opileckého uctievania boli rôzne nemorálne správanie.

Mnohí efezskí kresťania prišli ku Kristovi z takého prostredia a všetci poznali praktiky v pohanskom chráme. Pavol čelí takémuto správaniu a hovorí, že namiesto opitia alkoholom, čo vedie k nemorálnemu správaniu, veriaci majú byť pod vládou Božieho Ducha.

Všimnite si kontrast medzi opitím alkoholom a ovládaním Duchom. V čom sa líšia prejavy?

Urobte zoznam výsledkov naplnenia Duchom vo veršoch 19-21. Popísali by ste ich ako zvláštne alebo obyčajné? Individuálne alebo vzťahové?

Prečítajte nasledujúce oddiely. Ku každému napíšte krátky popis, čo hovorí o chodení Duchom.

Rimanom 8:5-16, 26-27

Galatanom 5:16-26

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Je naplnenie Duchom až také dôležité?“, Charles Swindoll.

Kapitola štvrtá z „*Flying Closer to the Flame*“. Copyright © 1993. V origináli použité s dovolením W Publishing Group, Nashville, Tennessee. Všetky práva vyhradené.

Je naplnenie Duchom až také dôležité?

Úryvok z „*Flying Closer to the Flame*“, Charles Swindoll

Už ste niekedy pocítili, že akútne potrebujete prítomnosť Ducha Svätého? Ja som potreboval, a iste aj vy. Pre väčšinu z nás to môže nastať za rôznych životných okolností, ako napríklad keď:

- Čelíme nejakej zvláštnej skúške, z ktorej niet úniku.
- Lekár nám povie, že ho znepokojujú naše röntgenové snímky.
- Uprostred noci zazvoní telefón a my sa dozvieme nejakú tragickú správu.
- Potrebujeme poznať Božiu vôľu v dôležitej veci, ktorá môže viesť k vážnej životnej zmene.
- Sme terčom útoku, ktorý je zložitý a neprijemný.

Pri takýchto príležitostiach sa vkrádajú starosti, bolí nás žalúdok a točí sa nám hlava. Máme z toho nervy. Začíname pociťovať paniku. Potrebujeme pomoc... ale nie takú, ktorú nám môže poskytnúť hocikto.

Potrebujeme Boha. Potrebujeme, aby On zakročil, upokojil náš strach a prevzal kontrolu. A ešte viac potrebujeme dôveru, že On je v danej chvíli pri nás. Neočakávame práve počuteľný hlas z neba alebo nejakú víziu do budúcnosti. Nie. To, čo najviac potrebujeme, je vnútorné uistenie, že On je s nami, že sa stará a že všetko má pod úplnou kontrolou.

Pred niekoľkými rokmi mi v piatok na poludnie zazvonil telefón. Volali zo školy, kam chodila moja staršia dcéra a oznámili, že Charisa mala nehodu. Jej družstvo roztlieskávačiek nacvičovalo stavenie pyramídy a niekto v spodnom rade sa pošmykol. Celá pyramída detí sa zrútila. Charisa bola na vrchole a tak spadla z najväčšej výšky a udrela si zadnú časť hlavy. Ochrnuli jej nohy a ruky a nemohla pohnúť ani prstami. Po privolaní prvej pomoci zavolali aj mňa.

Moja žena Cynthia bola v tom čase preč, tak som sa hnal do školy sám. Nevedel som, čo ma čaká a ako vážne je moja dcéra zranená. Celou cestou som sa nahlas modlil. Volal som k Bohu ako malé dieťa, ktoré spadlo do prázdnej studne. Povedal som mu, že ho potrebujem z niekoľkých dôvodov: Aby sa dotkol mojej dcéry, aby mi dal silu, a aby dal múdrosť lekárom. Slzy sa mi tlačili do očí, tak som prosil, aby ma upokojil a aby zastavil narastajúcu paniku, ktorá ma zachvacovala.

Ako som šoféroval a modlil sa, zrazu som si uvedomil úžasný pocit Božej prítomnosti.

Bolo to až podozrivé. Pulz, ktorý som cítil na krku sa vrátil do normálu. Keď som došiel na školské parkovisko, dokonca som nemal strach ani z blikajúcich červených a modrých svetiel na záchranom aute.

Bežal som k zhromaždenému davu ľudí. Záchranári medzitým

upevnili Charisu na nosidlá a krk jej znehybnili. Pokľakol som k nej, pobožkal ju na čelo a počul ako hovorí: „Necítim nič od ramien dole. Niečo mi prasklo v krku.“ Cez slzy žmurkala.

Za normálnych okolností by som bol stratil sebaovládanie. Ale nestratil som. Bol by som kričal na dav alebo na lekára, aby ju ihneď odviezli. Ale nekričal som. Pokojne som jej odhrnul vlasy z tváre a zašepkal: „Som tu s tebou, miláčik. A je tu aj náš Pán. Nezáleží, čo sa deje, spolu to dokážeme. Milujem ťa, Charisa.“ Zatvorila oči a po tvári jej stekali slzy.

Pokojne som stál a rozprával sa so záchranármi. Dohodli sme sa, do ktorej nemocnice ju odvezieme. Svojim autom som nasledoval záchranku a znovu som cítil veľkú a zvrchovanú prítomnosť Ducha. V nemocnici som stretol manželku a spolu sme čakali na výsledky röntgenu. Modlili sme sa a ja som jej povedal, akú úžasnú prítomnosť Ducha cítim.

Po niekoľkých hodinách nám povedali, že Charisa má zlomený stavec. Lekári nevedeli

To, čo najviac potrebujeme, je vnútorné uistenie, že On je s nami, že sa stará a že všetko má pod úplnou kontrolou.

nakoľko boli pádom a zlomeninou poškodené nervy. Nevedeli ani, ako dlho to môže trvať, než sa vráti cit, alebo či sa vôbec vráti. Vyjadrovali sa opatrne, a doteraz si pamätám, akí vyzerali smutní. Nemali sme nič hmatateľné, na čo by sme sa mohli spoľahnúť, ani medicínsky ani emocionálne ... okrem Božieho Ducha v nás, ktorý s nami bol počas celého nešťastia.

Nedeľa bola už za rohom (tak ako vždy). Sobotňajúcou nocou som bol vyčerpaný, ale Boží Duch ma znovu udržal vyrovnaného. V ľudskej slabosti a s obrovskou závislosťou na ňom som v nedeľu ráno kázal. Pán mi dal slová a dokázal svoju moc v mojej slabosti. (Ľudia z nahrávacej kabíny mi povedali, že toto kázanie bolo jedným z najžiadanejších posolstiev, ktoré som kázal odkedy som sa stal pastormom tohto zboru v roku 1971.)

Úžasné! Boh Duch Svätý ma naplnil, prevzal úplnú kontrolu, zotrel slzy a dokonale uzdravil chrbticu našej dcéry Charisy. Dnes je zdravou, šťastnou manželkou a matkou dvoch detí. A hlava ju boli len pri kýchaní! Keď som náhodou pri tom, obvykle sa na ňu pozriem a opýtam sa jej: „Bolí to?“ Ona prikývne a povie: „Áno, bolí“. Ja sa zasmejem a ona sa usmeje na mňa. Spolu si spomenieme na pôvodnú scénu, kedy sme ona aj ja jasne prežívali prítomnosť Ducha.

Kresťanský život je život žitý na duchovnej rovine – je to sféra, ktorá obsahuje také dimenzie, ktoré sú neznáme pre nekresťanov. Pre nich sú také scény, ktoré som popísal, nereálne a krajne neprijateľné. Lepšie povedané, hlúpe. Je to pochopiteľné, lebo oni nemajú v sebe Ducha. Viete, čo napísal Pavol Korinským?

„Telesný človek neprijíma veci Božieho Ducha. Sú mu totiž bláznovstvom a nemôže ich poznať, pretože sa posudzujú duchovne.“ 1Korintanom 2:14

Grécky výraz preložený ako „bláznovstvo“ je *moros*, z ktorého pochádza aj naše slovo „morózný“ - podráždený, nevrlý. Pre skeptického neveriaceho „veci Ducha“ sú totálne hlúpe, absolútne smiešne. Strata času. Ale pre nás, ktorí rozumieme, ako máme žiť v tomto svete, kde sú veci

„duchovne posudzované“, je pozoruhodné, koľko sa toho v tejto dimenzii deje. Vráťme sa teda k niektorým duchovným „základom“.

Základy kresťanstva

Aby mohol človek začať žiť kresťanský život, musí začať na správnom mieste: obrátením. To znamená, že musíme mať správny vzťah s Pánom Ježišom Kristom. Nezáleží na prostredí, z akého pochádzame, na mene, pohlaví, postavení, jazyku, farbe pleti, alebo kultúre, každý človek začína kresťanský život tým istým spôsobom: príchodom ku Kristovi vo viere, prijatím Jeho obete na kríži, ktorá je dostatočným zaplatením za hriech.

„Ježiš mu povedal: ‘Ja som cesta, pravda i život. Nik nepríde k Otcovi, ak nejde cezo mňa.’“ Ján 14:6

Aby človek mohol ďalej žiť kresťanský život, musím byť neustále pod vládou správnej moci – moci Svätého Ducha.

„Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval.“ Efezanom 2:8-9

„A to je svedectvo, že nám Boh dal večný život a tento život je v jeho Synovi. Kto má Syna, má život, kto nemá Božieho Syna, nemá život.“ 1Ján 5:11-12

Aby človek mohol ďalej žiť kresťanský život, musí byť neustále pod vládou správnej moci – moci Svätého Ducha. Aby sme mohli vstúpiť do týchto nových dimenzií duchovného života, musíme byť vo správnom vzťahu k Svätému Duchu.

„Ako ste teda prijali Ježiša Krista, Pána, tak v ňom žite.“ Kolosanom 2:6

Stávame sa kresťanmi preto, že sme „prijali Ježiša Krista Pána“. Stávame sa zmocnenými a naplnenými Duchom tým, že „chodíme s Ním“.

Obidve skutočnosti sú základné, ak sa chceme tešiť zo všetkých výhod kresťanského života, lebo je možné byť obráteným a predsa nežiť v duchovnej rovine. Jedna vec je stať sa kresťanom. Druhá vec je stať sa kresťanom, ktorý je celkom naplnený Duchom. Je tragédiou, že je tak veľa obrátených, ale tak málo je

naplnených Duchom. V tomto prípade človeku chýba to najlepšie, čo nám Boh môže na tejto zemi ponúknuť.

Čím je palivo pre auto, tým je Duch Svätý je pre veriaceho. On nám dáva silu, aby sme udržali správny smer. On nás motivuje aj napriek prekážkam. Umožňuje nám ísť ďalej aj keď je cesta ťažká. Je to Duch, ktorý nás potešuje v trápení, upokojuje v čase nešťastia, On je našim spoločníkom v samote a smútku, On pobáda našu intuíciu k činnosti, dáva našej mysli schopnosť rozlišovať, keď sme v neľahkom rozhodovaní. Skrátka, On je našim duchovným palivom. Keď sa snažíme fungovať bez neho alebo použiť nejaké náhradné palivo, všetko sa zastaví.

Nevyhnutné pripomenutie, že kto sme a komu patríme

Zatiaľ čo auto a palivo môže byť ilustráciou spasenia a zbožnosti, v jednej dôležitej veci je táto ilustrácia nepresná. Svoje auto vlastnime my; ale sami seba nevlastníme. Boli sme kúpení niekým iným a cenou bola Ježišova smrť na kríži. Ježišova krv bola plnou platbou za naše hriechy.

„A vari neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele.“ 1Korintianom 6:19-20

My nepatríme sebe, ani nefungujeme nezávisle od Ducha Božieho. Teraz, keď sme sa obrátili, patríme nášmu Pánovi, ako svojmu Majstrovi. On má právo nás používať ako chce. V kresťanskom živote máme hlavný cieľ – „oslavovať Boha vo svojom tele“.

Pretože kresťanovo telo je považované za „chrám Svätého Ducha“, je dôvod na to, aby On bol oslávený v ňom a prostredníctvom neho. On ho vlastní! Toto úplne mení dôvod pre našu existenciu. Keď žijeme svoj život z tejto perspektívy, všetko to zmení. Z tohto dôvodu je dôležité vidieť každý deň – od svtania do západu slnka - v duchovnej dimenzii. Keď tak žijeme, nič nie je nehodou, náhodou, bezvýznamné alebo povrchné. Veci, ktoré sa s nami dejú, sú

pod Pánovým vedením, pretože my sme Jeho a máme Ho osláviť bez ohľadu na to. Keď patríme Jemu a Jeho Duch žije v nás, sme v dobrých rukách. V skutočnosti sa nachádzame v najlepšej situácii na celej zemi.

To znamená, že slová ako „nehoda“ alebo „náhoda“ by sme mali odstrániť zo svojho slovníka. Vážne! Keď sa stane niečo, čo nevieme vysvetliť alebo pochopiť, pripomeňme si, že nepatríme sebe. Namiesto frustrácie a zmätku potrebujeme dovoliť Jeho Duchu, aby nás naplnil svojim božským palivom, ktoré potrebujeme na to, aby sme Mu v týchto udalostiach slúžili a ctili Ho - na Jeho slávu.

Dovoľte mi, aby som vám pripomenul, že ako kresťan, máte Ducha Svätého. Nepotrebujete prosieť, aby prišiel do vášho života; On už vo vás je. Prišiel, aby vo vás prebýval už vtedy, keď ste sa obrátili, aj keď ste možno o tom nevedeli. Pamätáte si, ako to Pavol povedal vo veršoch, nad ktorými sme práve uvažovali?

„A vari neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha?“ 1Korintianom 6:19

Trocha ďalej v tom istom liste sa hovorí, že sme boli „pokrstení“ Duchom do všeobecného „tela“ Kristovho. Čítajte tieto verše pomaly a dôkladne:

„Veď my všetci sme boli pokrstení jedným Duchom v jedno telo, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, a všetci sme boli napojení jedným Duchom!“

1Korintianom 12:13

Každé Božie dieťa bolo „stotožnené“ s telom a tvorí jeho súčasť Nikdy viac o tom nepochybujte! Rimanom 8:9 hovorí inými slovami to isté:

„Ak niekto nemá Kristovho Ducha, ten nie je Jeho.“

Zapamätajte si raz a navždy túto dvojité pravdu: Ak ste kresťanom, máte v sebe Ducha stále. Ak nie ste kresťanom, nemáte Ducha.

Najkrajšia časť na to všetkom je tá, že tým že máme Ducha, ty a ja máme „palivo“, ktoré potrebujeme. Keďže v nás prebýva On,

Je tragédiou, že je tak veľa obrátených [kresťanov], ale tak málo je Duchom naplnených.

je s nami, pripravený kedykoľvek nás zmocniť a posilniť.

Keď mi telefonovali ohľadom nehody mojej dcéry, neprosil som Boha, aby mi poslal Ducha Svätého... že ho potrebujem, aby ma posilnil a ukľudnil. Nie. Uvedomil som si, že Ho už mám a vedome som zaradil takú rýchlosť, ktorá mu umožnila prevziať úplnú kontrolu. Prečo? Pretože som chcel „osláviť Boha“ uprostred toho, čo sa stalo. Tak som ho prosil, aby ma naplnil novou silou ... čo aj urobil.

Základné zjavenie toho, čo máme

Aj keď každý veriaci má Svätého Ducha, je možné žiť život bez jeho vlády. Ale keď sa to stane – čo sa každý deň stáva mnohým kresťanom – nechýba nám nič, čo by spôsobilo tragédiu. Keď však žijeme pod Jeho vládou, máme všetky predpoklady pre pokoj a radosť, útechu a vedenie a rozpoznanie, dôveru a odvaha nepoznajú hranice. Nepreháňam, je to skutočnosť. Preto je pochopenie naplnenia Duchom absolútne podstatné.

Ako sme naplnení Duchom?

Ak sa vrátíme späť k mojej analógii, naša nádrž je plná. Nepotrebujeme viac paliva, nepotrebujeme ani iné náhradné palivo. My, ako veriaci, máme všetko potrebné palivo pre silu, potešenie, pokoj, vedenie, odvahu, moc vždy, keď to budeme potrebovať. Otázka znie: „Ako dostávame toto palivo, aby sme mohli žiť svoj kresťanský život tak, ako to chce Boh?“ Alebo duchovne povedané: „Ako sme naplnení Duchom? Je na to nejaká technika?“

Skúmajme primárnu biblickú zmienku o naplnení Svätým Duchom v Efezanom 5, ktorá začína:

„Napodobňujte teda Boha ako milované deti a žite v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal samého seba za nás ako dar a obeť Bohu príjemnej vône... Veď kedysi ste boli tmou, ale teraz ste svetlom v Pánovi. Žite ako deti svetla.“ Efezanom 5:1-2, 8

Efezanom 5 začína tromi silnými príkazmi:

- „buďte napodobňovateľmi Boha“
- „žite v láske“
- „žite ako deti svetla“

Kresťanský život zjavne uctieva Boha a demonštruje podobnosť Kristovi. Tí, ktorí „napodobňujú Boha“, robia obidve veci, keď chodia v láske a vo svetle. Niet divu, že sme varovaní:

„Dávajte si teda dobrý pozor, ako si počínate, nie ako nemúdri, ale ako múdri... Preto nebuďte nerozumní, ale pochopte, čo je Pánova vôľa.“ Efezanom 5:15,17

Čo je tá „Božia vôľa“? Stručne a jasne sa o tom píše v ďalšom verši:

My máme všetko potrebné palivo pre silu, potešenie, pokoj vedenie, odvahu a moc vždy, keď to budeme potrebovať.

„A neopíjajte sa vínom, lebo v ňom je samopašnosť, ale buďte naplnení Duchom“.
Efezanom 5:18

Je zaujímavé, že Písmo nám nikde neprikazuje, aby sme boli „pokrstení Duchom!“ alebo „buďte

obývaní Duchom“, alebo „buďte ním obdarení“, alebo „zapečatení“. Ale tu v kontexte rôznych príkazov máme jasný príkaz „buďte naplnení Duchom!“ Je to niečo, čo máme poslúchnuť. V skutočnosti sú to dva príkazy. Prvé je *záporné*: „neopíjajte sa vínom“, a druhé je *kladné*: „buďte naplnení Duchom“.

Počul som vyučovanie, že tieto dva príkazy sa majú kombinovať. Napríklad, niektorí hovoria, že plnosť Ducha je ako duchovné opojenie ... ako „duchovná intoxikácia“. Je to akoby veriaci bol bez seba, keď je pod vplyvom Ducha. Keď je niekto opitý vínom, je fyzicky naplnený alkoholom. Keď je opitý Duchom, duchovne je spojený s Ním.

Mám pochybnosti o tomto výklade vzhľadom na kontext. Tento verš neporovnáva dva spôsoby opilstva. Ukazuje, že sú vo vzájomnom protiklade. Je to zdôraznené Pavlovým dodatkom, že opilstvo je „samopašnosť“, čo znamená zhýralosť, výstrelky, beznádejná existencia bez sebaovládania. Ale Duchom naplnený kresťan nie je nikdy „mimo kontrolu“.

Naopak, možno si spomínate, že v zozname ovocia Ducha je *sebaovládanie* (Galafanom 5:23). Namiesto prirovnávania týchto dvoch navrhujem, aby sa dali do

protikladu. Ako John R.W. Stott si správne všima:

„ Skutočne môžeme súhlasiť s tým, že aj opilstvo ako aj plnosť Ducha predstavujú dva silné vplyvy v nás, alkohol v našom krvnom obehú a Svätý Duch v našom srdci. Avšak zatiaľ čo príliš veľa alkoholu vedie k nekontrolovateľnému, nerozumnému správaniu a robí z opilca zviera, plnosť Ducha vedie k ovládateľnému a rozumnému morálnemu správaniu a pretvára kresťana do Kristovej podoby. Preto výsledky vplyvu alkoholu na jednej strane a vplyvu Ducha Svätého na druhej strane sú úplne odlišné. Jeden z nás robí šelmu, druhý podobu Krista.“¹

Keďže vyvrcholenie Pavlovho tvrdenia je v príkaze naplnenia Duchom, skúmame ho hlbšie. Pokračujte so mnou ... a čoskoro uvidíte, aký zmysel to má.

Som zaviazaný Dr. Stottovi za štyri veľmi užitočné pozorovania, ktoré sa týkajú tohto kľúčového verša Pisma:²

Po prvé, príkaz je v rozkazovacom spôsobe:

„BUĎTE NAPLNENÍ Duchom!“ Toto nie je nenútený, zdvorilý, pokojný návrh. Nemáme

o nič viac slobody ignorovať túto povinnosť tak ako nemôžeme prehliadať rôzne etické príkazy, ktoré ju obklopujú ako napríklad „pracujte usilovne“, „hovorte pravdu“, buďte láskaví“, „odpúšťajte si“. Vidíte, „buďte naplnení Duchom“ sa je podobný týmto ostatným príkazom. A tak mi, kresťania, dovoľte vás napomenúť, aby ste poslúchli tento silný Boží príkaz.

Rozkazovací spôsob vyžaduje poslušnosť!

Po druhé, sloveso „*buďte naplnení*“ je v množnom čísle. Apoštol Pavol to nehovorí jednej konkrétnej skupine ľudí alebo jednému supersvätému v Efezskom zbore, alebo všeobecne cirkvi. Hovorí to všetkým nám – individuálne aj kolektívne - že my všetci ako univerzálne Kristovo telo musíme byť naplnení Duchom Božím.

Po tretie, príkaz je v pasívnej forme. Všimli ste si to? „Buďte naplnení“, nie „Naplňte sa sami Duchom“. Nová anglická biblia prekladá: „Nech vás Svätý Duch plní“. Ale príliš veľa z toho neodvodzuje. Práve tak ako sa človek opije, keď pije alkohol,

takisto je naplnený Duchom, keď sa zapojí do procesu, ktorý k tomu vedie.

Napríklad, nemôžem byť naplnený Duchom, ak viem, že mám nevyznaný hriech. Nemôžem byť naplnený Duchom, keď zároveň chodím v telesnej sile. Nemôžem byť naplnený Duchom, keď konám proti Božej vôli a v závislosti na sebe samom. Musím si byť istý, že som sa vysporiadal s hriechom, že neignorujem zlo, ktoré som spáchal pred Bohom i pred ľuďmi. Potrebujem chodiť denne v závislosti na Pánovi. Ježiš zdôrazňuje tú istú myšlienku u Jána 15, kde nám prikazuje zostať vo viniči. Prečo? Pretože „bez mňa nemôžete nič robiť“ (15:5). A keď Ježiš hovorí nič, tak tým myslí nič.

Často sedím ráno na posteli a hovorím si:

„Toto je tvoj deň, Pane. Chcem ti byť k dispozícii. Nevie, čo mi nasledujúcich dvadsať štyri hodín prinesie. Ale skôr než začnem, skôr než vypijem šálku kávy, skôr než sa oblečiem, chcem aby si vedel, že od tejto chvíle som po celý deň tvoj, Pane. Pomôž mi byť takým letorastom, ktorý vyrastá z kmeňa viniča. Pomôž mi spoliehať sa na teba, brať svoju silu z teba, a nechať

„BUĎTE NAPLNENÍ Duchom!“ Toto nie je nenútený, zdvorilý, pokojný návrh ... ale priamy príkaz.

sa naplniť tebou a tvojimi myšlienkami. Vezmi moje zmysly, aby som bol doslova naplnený tvojou prítomnosťou, silou a mocou. Chcem byť tvojim nástrojom, tvojím kanálom. Sám to nedokážem, bez teba neurobím nič. Preto ťa prosím, naplň ma dnes svojím Duchom.“

A preto že to funguje pri mne, navrhujem aby ste to skúsili.

Po štvrté príkaz „*buďte naplnení*“ je v prítomnom čase. Je to neustála dotácia, nie nejaká vznešená skúsenosť, ktorá sa stane raz za život a ktorá potom nikdy nevyzmizne. Namiesto toho sa máme pravidelne modliť: „Naplň ma, Pane, pre túto chvíľu ... naplň ma túto hodinu ... naplň ma teraz, keď som v tejto situácii.“

Je to akoby sme hovorili: „Pane, ja chcem byť naplnený. Chcem byť použiteľný. Chcem byť k dispozícii. Dobrovoľne a vedome chcem byť závislý na Tebe.“

Naplnenie Duchom je ako chodenie. Keď sme malí, každý náš krôčik predstavuje vedomú snahu a obrovský úspech. Čoskoro

sa naučíme spojiť dva-tri kroky skôr než spadneme. A potom, skôr ako si to môžeme pamätať, skôr ako máme štyri či päť rokov, chodíme bez toho, aby sme si to uvedomovali. Chodenie sa stalo súčasťou nášho života.

Časom, keď prežívame Jeho naplnenie, stane sa to stálou súčasťou nášho vedomia a nášho života. Avšak začíname vedome, pomaly a opatrne. Keď sa ráno ukážu prvé lúče slnka, hovoríme Pánovi: „Pane, toto je tvoj deň. Ako budú prichádzať ďalšie hodiny, chcem chodiť s tebou, dovoľujem tvojmu Duchu, aby vládol. Pretože patríš tebe a žiaden deň nie je stratený, pomôž mi prežiť ho pod tvojou posilňujúcou autoritou.“

Teraz prosím, buďte opatrní. Viem, že keď toto píšem, budú to čítať inžinierske typy ľudí. Inžinierske typy majú radi techniky. Maj radi postupné, logické postupy krok za krokom. Napríklad“ „OK, Pane, každý krok robím pre teba (krok 1). Pane, nech som naplnený Duchom. A Pane, toto je tvoj deň (Krok 2). Nuž, Pane, pomôž mi s ... (krok 3).

Avšak chodenie vierou a naplnenie Duchom nie je mechanické. Namiesto toho by sme mali hovoriť:

„Pane, som v procese a plním tvoju vôľu. Chcem osláviť tvoje meno. Patríš tebe. Prosím dnes o tvoju priazeň. Daj mi schopnosť chodiť v poslušnosti a v rozlišovaní, nie v neposlušnosti, aby som rozoznal zlo, keď sa s nim stretnem a aby som sa mu vyhol. Daj mi silu, keď príde pokušenie. Ochraňuj môj jazyk, aby som nehovoril zlé, alebo príliš veľa. Pomôž mi, aby som bol zdržanlivý a odolal prejavom hnevu. Pane, pomôž mi na mojej ceste. Naplň ma svojim Duchom. Vezmi si moje oči, môj jazyk, moje city, moju vôľu a použi si ma, pretože chcem byť neustále pod tvojou vládou“. Toto sa volá cesta kresťana.

Čo sa deje, keď sme naplnení Duchom?

Teraz sme pripravení na ďalšiu kľúčovú otázku: Čo sa deje, keď som naplnený Duchom? V Efezanom 5 sa po príkaze“ byť naplnený Duchom“ hovorí o štyroch dôsledkoch v živote kresťana.

„... ale buďte naplnení Duchom. Hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne, v srdci spievajte a oslavujte Pána, za všetko ustavične vzdávajte vďaky Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista.“

Efezanom 5:18-21

Po prvé, *naplnenie Jeho Duchom ovplyvňuje našu reč*. Najprv máme „hovoriť spoločne, navzájom“. Toto je životne dôležitá časť toho, čo nazývame kresťanské spoločenstvo. Alebo, ako Pavol píše vo svojom liste Kolosanom:

„Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva vždy vtedy, keď sa budete so všetkou múdrosťou učiť a napomínať a pod vplyvom milosti spievať vo svojich srdciach Bohu žalmy, hymny, duchovné piesne. A všetko, čo konáte slovom alebo skutkom, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi.“

Kolosanom 3:16-17

Časom, keď prežívame Jeho naplnenie, stáva sa to stálou súčasťou nášho vedomia a nášho života.

Keď sme naplnení Duchom, začíname mať vzťah s ostatnými členmi Božej rodiny. Chceme počuť, čo nám majú povedať. Chceme sa navzájom jedni od druhých učiť. A tiež chceme prispievať jedni druhým k ich dobru. Ak

vidíme svojich bratov a sestry v nebezpečnej situácii, chceme ich varovať.

Po druhé, *naplnenie Duchom robí naše srdcia ľubozvučnými*. Nielen spolu hovoríme, ale žijeme vo vzájomnej harmónii.

„... hovorte spoločne žalmy, hymny a duchovné piesne. V srdci spievajte a oslavujte Pána.“

Efezanom 5:19

Život naberie nový rytmus. Vráti sa radosť. Howie Stevenson, ktorý vedie chvály a slúži ako pastor hudby v našom zbore, nás často vyzýva, aby sme robili to, čo robíme „od srdca“. Je to jeden z jeho obľúbených výrazov. A je to vhodný biblický výraz, pretože naplnenie Duchom otvára naše srdcia a vedie nás k horlivej chvále.

Jednou z charakteristických črt Duchom naplnených kresťanov je to, že nečakajú s chválou do nedele. V ich životoch prebieha denne chvála. Možno sme speváci, možno nie sme (alebo aspoň nespievame verejne). Ale z vnútra každého z nás môže spontánne

vyvierat melódia. Všimol som si, že keď chodím v Duchu, obvykle mám na jazyku pieseň, pretože z môjho srdca vyviera melódia. Dokonca mám túžbu žiť v harmónii s mojimi bratmi a sestrami.

Po tretie, *naplnenie Duchom z nás robí vďačných ľudí.*

... za všetko ustavične vzdávajúce vďaka Bohu a Otcovi.“ Efezanom 5:20

Jednou zo známkov života naplneného Duchom je vďačnosť. Ukážte mi nadávajúceho človeka, a ja vám ukážem človeka, ktorý sa vzdialil od Ducha Božieho. Keď sme naplnení Duchom, máme prekypujúci pocit vďačnosti. Ľahko sa dáme potešiť. Radujeme sa zo všetkého, čo nám Boh dal. Nie sme rozmaznaní alebo prieberčiví.

Po štvrté, *naplnenie Duchom nás vedie k vzájomnému podriaďovaniu sa.*

„... navzájom sa podriaďujte v bázni pred Kristom.“ Efezanom 5:21

Keď sme naplnení Duchom, stávame sa podriadenejšími ľuďom okolo nás. Keď zastávame vedúce postavenie, prejaví sa u nás srdce služobníka a nahradí naše

požadovačné, dogmatické správanie. Budeme mať Božiu pokoru.

Ak žijeme v manželstve, naše Duchom naplnené srdce bude chcieť slúžiť svojmu partnerovi, nie nad ním panovať. Môže to byť ťažké pre niektorých dominantných mužov. V manželstve musí byť vzájomná podriadenosť jedného druhému, otvorenosť a učiteľnosť. Neplatí to len pre ženy naproti mužom, ale aj pre mužov naproti ženám.

„Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého seba.“ Efezanom 5:25

Duchom naplnený manžel miluje svoju ženu práve tak, ako Kristus miloval cirkev. Podriadenosť nie je len jednosmerná.

Nedávno som počul Jacka Hayforda rozprávať o jednom manželskom páre, ktorý sa zúčastnil seminára o manželstve. Prednášal na ňom jeden z tých mužských demagógov, ktorí chcú ukázať, že Písma učí o tom, že muž ovláda rodinu. Bolo to strašné vyučovanie o podriadenosti, ktoré

robí zo žien rohožku pod nohy. Tomu manželovi sa to páčilo. Predtým nič také nepočul a všetko hltal. Jeho manželka tam sedela a počúvala to s rozčúlením.

Keď zo stretnutia odišli, manžel sa pri nastupovaní do auta cítil posilnený tým, čo počul. Počas jazdy domov sa jej v aute dost sebavedome opýtal: „Čo si o tom myslíš?“ Žena neprehovorila ani slovo... a tak pokračoval: „Myslím, že to bolo *ohromné*“.

Keď prišli domov, vystúpila a ticho ho nasledovala do domu. Vnútri tresol dverami a povedal: „Počkaj tuto ... a stoj tam“. Ona tam stála a so zovretými perami na neho zízala. „Rozmýšľal som o tom, čo ten rečník dnes večer povedal a chcem, aby si vedela, že odteraz to u nás bude *takto*. Chápeš? *Takto* to pôjde v tomto dome!“ Po tom, čo to povedal, sa na ňu dva týždne nepozrel. Po dvoch týždňoch *sa na ňu začal trocha pozerat jedným okom*.

V priebehu rokov som si uvedomil, že

v myšliach mužov existuje prekrútená predstava o podriadenosti, ktorá platí len pre ženy. Ale tiež som videl, že v domácnosti, v ktorej je srdce muža úprimne podriadené Bohu, neexistuje problém s podriadenosťou. Dôvod je jasný: Duchom naplnený manžel, ktorý

má srdce podriadené Bohu, miluje svoju manželku tak ako Kristus miloval Cirkev... nikoho na svete nemiluje tak ako ju. A prejavuje to tým, že načúva, keď ona hovorí ... váži si jej názor ... stará sa o ňu ... vzdáva sa mnohých svojich práv. Súčasťou lásky je zdieľanie. Keď žena vie, že je zahrnutá takou úctivou náklonnosťou, nemá vôbec žiadny problém vydať sa svojmu manželovi.

Chodenie v naplnení Duchom nezmení iba život jednotlivca, ale postupne zmení celú domácnosť.

Praktická reakcia na to, ako žijeme

Dovoľte mi na záver vám znova pripomenúť, že Božiu prítomnosť nemusíme požadovať. Nemusíme sa hodiny diviť, prečo niektorí ľudia dosiahli vrchol moci. Aj my ju máme. Nemusíme stráviť bezsenné noci zápasom so svojou neschopnosťou, že nemáme toľko moci sa zdá že majú niektorí

Jednou zo známkov života naplneného Duchom je vďačnosť.

televízni evanjelisti. Opakujem, ako kresťania máte Ducha Božieho.

Ale aj keď je to pravda, je tu niekoľko kontrolných otázok:

- Máte zaradenú rýchlosť?
- Ste ochotní rýchlo skončiť s vecami, ktoré prerušujú váš vzťah s Bohom?
- Žijete vo vedomej závislosti na Pánovi?
- Hovoríte mu na začiatku každého dňa – a aj po celý deň – „Pane, môj život patrí Tebe“?

Napokon, chcem skončiť tromi dôležitými poznámkami ohľadom života naplneného Duchom.

Po prvé, *pre kresťanskú zrelosť nie sú nevyhnutné mimoriadne skúsenosti.*

Niektoré skupiny v evanjelickom spoločenstve veľmi zdôrazňujú zvláštny

prejav Ducha. Iní nemajú radi toto vyjadrenie, majú pocit, že sa nedá biblicky obhájiť. Povzbudzujem vás, aby ste boli tolerantní, bez ohľadu na to, aký máte postoj.

Poradil by som vám ako Gamaliel, ktorý povedal svojim priateľom, keď nevedeli, čo robiť s apoštolmi, ktorí prevrátili svet hore nohami:

„Preto vám hovorím: Nechajte týchto ľudí a prepustite ich, lebo ak tento zámer a toto dielo pochádza od ľudí, rozpadne sa, no ak je od Boha, nebudete ich môcť vyhubiť, aby sa neukázalo, že bojujete aj proti Bohu.“

Skutky 5:38-39

Prosím teda tých, ktorým sa stane, že ich vlastné presvedčenie nekorešponduje s určitým prejavom naplnenia Duchom (snažím sa nikoho nenálepkovať), buďte tolerantní k tým, ktorí to takto vyjadrujú.

Keď som bol čerstvý absolvent seminára, považoval som za nevyhnutné napravovať všetko, s čím som nesúhlasil. Považoval som sa za nevyhnutné, aby som bol samozvaným bojovníkom a riešil všetky také prejavy viery, ktoré neladili s mojim presvedčením. Ale po rokoch som zistil, že som tým stratil veľa energie. Boh ma nepovolal na to, aby som vyčistil celý svet (čo preložené znamená, napraviť postoje všetkých ľudí tak, aby so mnou súhlasili).

Počas rokov som sa naučil byť viac tolerantným a menej múdrom.

Po druhé, *plnosť Ducha je pre všetkých nás veriacich, aby sme sa radovali. Ale to, ako sa prejavuje v živote každého človeka, je už iná vec.*

Tí, ktorí dávate veľký dôraz na nadprirodzené, pamätajte: Radujte sa z toho, čo ste dostali, ale nesnažte sa svoju skúsenosť vnútiť iným. Neprežívajte to tak, že musíte byť horlivým prozelytom za svoje presvedčenie a nerobte šablónu z každej kresťanskej skúsenosti. Ľahšie zapadnete do tela Kristovho a budete oveľa spokojnejší na vašej ceste s Pánom, keď to jednoducho prijmete ako vašu osobnú skúsenosť. Ale prosím, nepozerajte sa zhora, mysliac si, že máte niečo, čo ostatní nemajú a čo vás robí mimoriadne duchovnými.

Žíme v pokoji jedni s druhými a so svojimi odlišnými skúsenosťami ... aj s odlišnými prejavmi plnosti Ducha.

Po tretie, *viac sa radujeme z veľkého spoločného základu, než z vecí, ktoré nás rozdeľujú.*

Mali by sme sa tešiť zo základov našej viery viac než z obrany konkrétneho teologického presvedčenia alebo skúsenosti. Buďte pokojní. Starajte sa o svoje povinnosti voči Pánovi, a nechajte bratov a sestry

nech sa starajú o svoje. Dovoľme Bohu byť Bohom a rozumejme, že všetci sme súčasťou Jeho rodiny.

C.S. Lewis krátko po svojom obrátení v roku 1929 napísal priateľovi: „Keď je povedané všetko (a skutočne povedané) o rozdelenosti kresťanstva, z Božej milosti zostáva obrovský spoločný základ.“³

Keďže spoločný základ je taký obrovský, mali by sme prosiť Ducha Božieho, aby nám dal „obrovskú toleranciu“ voči iným. Potom sa budeme tešiť z Jeho prítomnosti a nebudeme cítiť potrebu dostať každého do našich koľají.

V mojom kresťanskom živote boli časy, že ak niekto toto hovoril, hneď by som ho bol označil nálepkou „heretik“. Ale teraz to nerobím. Uvedomil som si, že Boh si používa množstvo ľudí, dokonca aj takých, ktorých nemám veľmi rád. A ku podivu iní zas nemajú radi mňa, a predsa aj mňa si Boh používa. Zatiaľ čo my môžeme mať zúžený pohľad, náš Boh ho nemá. On má záľubu v požehnávaní širokého spektra svojich ľudí rozmanitým spôsobom.

Na záver vám chcem znova pripomenúť, že Božiu prítomnosť si nemusíme vyžadovať.

Nie si rád, že nie si Boh? Nie si rád, že náš milujúci Otec, ktorý je zdrojom našej existencie, je stále na tróne a stále si nás používa ku svojej chvále?

Nech náš „obrovský spoločný základ“ je základom, ktorý nás podporuje a nie bojiskom, ktoré nás rozdeľuje. A čo je tajomstvom, aby to tak bolo? Naplnenie Duchom ... nič viac, nič menej, nič iné.

*Duch živého Boha, zostúp znovu na nás!
Buď uctievaný v mojom podriadenom duchu.
Buď viditeľný a počuteľný v mojom
radosnom srdci. Buď zreteľný v mojej
vďačnosti. Buď oslávený v spoločenstve
a v uctievaní, ktoré ti prinášame ako tvoja
rodina!*

*

Poznámky:

¹ John R. W. Stott, *Baptism and Fullness: The Work of the Holy Spirit Today* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, n.d.), 57.

² Ibid.

³ C. S. Lewis, *Christian Reflections*, ed. Walter Hooper (Grand Rapids, Mich.: Eerdmans, 1974), úvod.

Praktické činy poslušnosti

1. Ako diskusia zmenila váš pôvodný pohľad a presvedčenie o tejto téme?
Zhrňte svoje myšlienky.
2. Ako to plánujete uviesť do praxe (kde, kto, kedy, atď.)?
3. Urobte záväzok: Určite si ciele viery, ktoré sa vzťahujú k téme a povedzte o nich svojej skupine a/alebo vedúcemu.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola